SENTINELA

ANUL IV, Nr. 26
27 Iunie 1943

GAZETA OSTĂȘEASCĂ A NAȚIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — București
TELEFON: 3.96.62

MAREȘALUL

In inspecție..

Pe front

In preajma împlinirii celui de al doilea an de război contra bolșevismului, d. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a ținut să se ducă printre dragii săi ostași de pe front, să le vorbească cu glas de părinte, să le asculte păsurile și să le citească în ochi scânteierea aprigă de șoimi neînfricați porniți să lupte pentru Patrie și Cruce.

Acolo, departe, spre poarta de răsărit a Europei, a ținut Mareșalul să coboare în mijlocul unităților românești, să se bucure de ținuta lor exemplară, să le aducă sfatul său de încercat ostaș. Cu mare bucurie l'au primit bravii luptători pe iubitul Mareșal, care aducea în mijlocul lor icoana scumpă a Patriei.

Cu o energie neobosită, călătorind cu automobilul sau avionul, Marele Căpitan al Armatei Române a trecut, ca un arhanghel de lumină, de pe litoralul mării pe tărâmul Transnistriei, inspectând cu amănunțime tot ce trebuia. A parcurs în câteva zile sute de kilometri, fără întrerupere, ici, aninând o decorație unui brav, dincolo mângâind copiii de școală, aducând pretutindeni îndemnul său de foc.

„Am venit între voi — glăsui Mareșalul în fața ofițerilor unei Mari Unități — ca să vă mărturisesc încrederea și dragostea Țării, să vă arăt toată grija pe care v'am purtat-o și v'o purtăm, pentru ca să duceți la glorios sfârșit lupta aprigă pe care am pornit-o pentru biruința Neamului Românesc.

„Să vă sfătuesc, nu este nevoie: simt aceasta în privirile dv., ale tuturor. Sunteți ostași de elită, vă puteți mândri că aparțineți unei Mari Unități, care necontenit s'a distins pe câmpul de onoare.

„Țara, prin mine, astăzi vă rostește încrederea pe care o pune în dv.: este speranța că veți ști să asigurați și de acum înainte viitorul Neamului, viitorul copiilor de pe ogoarele românești, care de vitejia dv. atârnă.

„Nu mă îndoesc că veți izbuti să fiți egali cu înaintașii, în lupta pentru restaurarea hotarelor, pentru repararea greșelilor trecutului, pentru înălțarea Patriei

„Vă urez sănătate!...

„Dumnezeu să vă ajute să vă întoarceți în țară biruitori!"...

Bravii noștri ostași, pătrunși până în suflet de cuvântul Mareșalului, vor lupta cu aceeași dârzenie până la victoria finală, până la împlinirea sfintelor drepturi ale Neamului.

„SENTINELA"

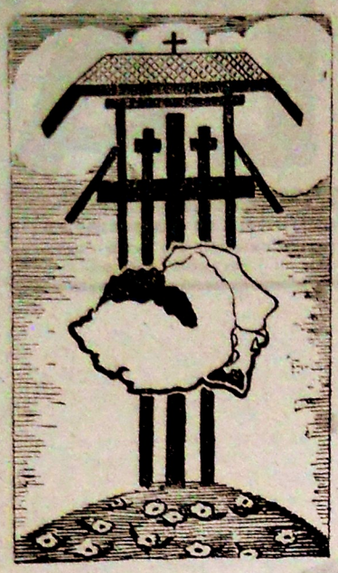

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc viaţa pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Lipsa de alimente din Rusia Sovietică

Pe fiecare zi ce trece se accentuează tot mai mult lipsa de alimente în Rusia bolşevică.

Populaţia, aceea care a mai rămas de pe urma mobilizării femeilor şi copiilor până la 14 ani, îşi duce viaţa de azi pe mâine.

Protestele adresate comisariatelor se soldează cu arestări în masă. Inchisorile gem de copii şi bătrâni.

Cei mai mulţi ruşi, leşinaţi de foame, pleacă în cârduri pe câmp şi culeg tot felul de burieni, pe care le fierb şi le sorb cu lăcomie.

Soldaţii care luptă pe front sunt însă privilegiaţi. Lor li se dă o zeamă lungă de culoare roşietică din foi de sfeclă. Aceasta are un gust dulceag — aşa cum declară soldatul Dumitrof Grişa, făcut prizonier pe frontul Cubanului — şi este singurul „aliment" care înlocueşte şi pâinea şi carnea şi alte alimente.

Pretutindeni, pe unde trec soldaţii bolşevici, pradă colhozurile de vite şi de ultimele rezerve păstrate pentru politruci şi comisari.

Execuţiile se ţin lanţ. Zilnic pistoalele automate intră în funcţiune, culcând la pământ pe aceia care „au îndrăznit" să prade colhozurile.

Prizonierii mai declară că semănăturile de toamnă şi primăvară sunt foarte slabe şi aceasta sporeşte şi mai mult îngrijorarea căpeteniilor bolşevice.

Populaţia cere cu insistenţă încetarea războiului şi împărţirea produselor rezultate din colhozuri, muncitorilor agricoli.

Poporul rusesc înfometat a ajuns la limita răbdării şi suferinţelor. El nu mai poate suporta „experienţa din anul 1933, când părinţii îşi mâncau copiii şi cadavrele erau scoase din pământ şi devorate de cei care mai supravieţuiau.

DOI ANI

Ziua de 22 Iunie a fost prăznuită în toată Europa printr'o pioasă înălţare a jertfelor săvârşite de ostaşii Crucii, printr'o dârză hotărîre de a pune în balanţă toate forţele de care dispun naţiunile aliate, spre a înfrânge definitiv pacostea cumplită căzută pe capul omenirii doritoare de ordine.

Pentru noi, ziua de 22 Iunie a fost un înalt prilej de a trece în revistă toate acţiunile înfăptuite în răstimpul celor doi ani de războiu, găsind forţe noi din puternicele realizări ale trecutului.

Ţara s'a înclinat mulţumind lui Dumnezeu pentru izbânzile câştigate, iar tricolorul nostru a dus fâlfâirea de sărbătoare şi încredere peste întreg cuprinsul românesc.

Fără deşartă ambiţie, gândindu-ne la rezultatele ce le-am avut dela pornirea sfântului războiu al desrobirii, avem toate motivele să fim mândri şi plini de nădejdi în viitor.

Dragii noştri ostaşi au ridicat legendara vitejie românească pe culmi ne maivăzute. Faptele lor de arme s'au înscris cu litere luminoase în istoria războiului antibolşevic, alături de bravii camarazi aliaţi.

A fost deajuns ca Mareşalul Conducător să dea porunca deslegătoare pentru pornirea iureşului, acum doi ani, pentru ca avântul armatelor române să nu mai cunoască stavilă.

Cuceririle n'au fost uşoare. Ne-a trebuit să punem în bătaie toată îndrăzneala strămoşească, toată puterea de jertfire a neamului, pentru ca să scoatem duşmanul din pământurile noastre, să-l ţintuim departe, în stepele sale blestemate.

Avem satisfacţia să vedem astăzi cum naţiunile europene încep să ne cunoască, îşi dau seama de însuşirile noastre, de contribuţia noastră importantă în acest războiu. Popoarele civilizate declară, fără înconjur, că Romînia nu s'a bătut numai pentru averea sa furată, ci şi pentru salvarea Europei.

Este o mare bucurie, care ne răsplăteşte de toate ponoasele suferite pe nedrept de-a-lungul veacurilor; este documentul de noblete care ne arată răspicat strălucita noastră misiune la poarta de răsărit a continentului.

Recunoaşterea aceasta făţişă, deşi cam târzielnică, ne umple sufletul de mari nădejdi întru împlinirea sfintelor drepturi moştenite din străbuni, în ziua când se va face o nouă ordine europeană, îndrumată de duhul dreptăţii şi al adevărului.

Vitejia ostaşului român a ridicat demnitatea naţională, a aşezat ţara în locul de cinste, printre celelalte popoare europene. Vom şti să ducem înainte această cinstire cu acelaşi eroism de legendă, cu aceeaşi putere de jertfă, până la victoria finală.

Astăzi, la împlinirea celor doi ani, popoarele aliate, dovedind că ştiu să privească adevărul în faţă, şi-au mobilizat toate forţele cu hotărîre nesdruncinată, pornind să lupte pe viaţă şi pe moarte, mai tari ca la început.

Ostaşii Crucii au învins şi vor învinge hoardele drăceşti ale bolşevismului.

Noi am luptat neîntrerupt la stârpirea bolşevismului, încă de acum 24 de ani şi vom lupta cu aceeaşi dârzenie, alături de bravii camarazi aliaţi, pentrucă fiecare Român este pe deplin încredinţat că bolşevicii ne-ar şterge de pe suprafaţa pământului, dacă, fereascâ Dumnezeu, ar învinge.

Astăzi, la împlinirea celor doi ani, credem, mai tare ca oricând în dreptatea cauzei noastre, în misiunea noastră de apărători ai creştinătăţii şi în dobândirea victoriei finale!

I. VALERIAN

Atac pe Bacsan

E timp frumos şi pe întinsul zării,
Nu se zăreşte niciun nouraş.
Gata de luptă aşteaptă Vânătorii
Ca să pornească'n iureş spre vrăjmaş.
Deodată se aude'un groaznic vuiet
Ca vulturii într'un nesfârşit viraj
Spre front trec numeroase escadrile
Bambardiere „Stuka" în picaj.
Urmează branduri şi mitraliere
Făcând un sgomot ca de iad
Tunurile Bofors în trageri directe
Distrug cazematele din vad.
Pionierii harnici deplantează mine
Făcând mici culuare spre cătun
Ostaşii trec Bacsanu'n rânduri dese
Cucerind satul Freti-Krsburun.
Alături, pe şoseaua asfaltată
Câţiva coloşi ce varsă foc, apar
Dar sunt distruşi în câteva minute
De bravii noştri dela antiear.
Răsleţi, rusnaci, cu moartea'n oase
Din nesfârşitele livezi de meri
Ni se predau în grpuri numeroase
Mărind coloana de prizonieri.
In urma lor, material mulţime:
Muniţii, arme şi echipament
Tunuri, maşini blindate, alimente
Cartuşe brandturi şi harnaşament
E noapte. Urmărirea încetează.
Se odihnesc vitejii vânători
Pândari în noaptea neagră priveghează
Gândind la atacul cel vor da în zori.

Sublocot. rez VIERU PETRU

Colonelul Palaghiţă Ion

Hăt! departe pe pământ străin,
Peste neaua albă ca un crin,
Prin viforniţa de gloanţe şi ninsori,
Un batalion de vânători,
A înfipt în zări întunecate,
Steaguri de isbândă şi dreptate.

Zi şi noapte iureşul duşman,
Toarnă mări de flăcări pe Kuban...
Haitele de fiare vin puhoi,
Inspre avant-garda de eroi,
De pe creste şi viroage blestemate,
Prin tranşeele de schije sfârâmate.

Comandantul de batalion,
Colonelul Palaghiţă-Ion,
A plecat urgia să înfrunte,
Cu un pumn de vânători de munte,
Şi de piept cu moartea să se apuce,
Pentru ţara lui şi pentru cruce.

Sună lung gornistul de atac
— Au crescut pe ghiaţă flori de mac —
Peste munţi de foc, răsbunători,
Trec neînfricaţii vânători,
Şi isbind vrăşmaşii mai cu sete,
Duc dreptatea'n vârf de baionete.

Dar când se svonea de primăvară,
Pentru Cruce, pentru Neam şi pentru Ţară,
Hăt! departe'n neguri pe Kuban,
A căzut cu faţa la duşman,
Comandantul de batalion,
Colonelul Palaghiţă-Ion.

Pe pământul aspru şi sărac,
Luminoasa-i lacrimă de dac,
S'a oprit o clipă pe obraz,
Pe obraz de vânător viteaz,
Apoi, s'a prelins încetişor,
Pentru Rege şi Conducător!

Subofiţer TUDOR ERACLE

In timp de pace poţi ridica fără pericol orice obiect găsit.

In timp de războiu însă nu te atinge de ele, căci pot fi unelte duşmane care te pândesc spre a te răpune.

MAREŞALUL PE FRONT

O hartă!

Numai o clipă ne-ar trebui o hartă, să ne orientăm doar fugar în goana aceasta cu avionul şi cu trenul, ici sărind din carlingă în automobile, pe urmele Mareşalului Conducător, dincolo trezindu-ne faţă în faţă cu marea, după o fluidă aterizare. O şosea paralelă cu litoral înflorit, mai deunăzi; astăzi, galopul motoarelor care în lung monom, peste înserita împărţire a ciulinilor şi a pulberii. Populaţia s'a schimbat şi ea, prin rarele sate prin care le întâlnim; după slavii cu carnaţie bălană a viermilor, tipuri mongolice, apoi iarăşi namile de statură caucaziană. Automobilul devorează în dimineaţa înăbuşitoare zeci de kilometri; înghiţim şi noi ca şi el pe nările cilindrilor, belşug de praf prin pleoape, prin urechi, pe gură... Iată stepa cu care se războiră ostaşii noştri, în vertiginoasa lor epopee, lunecă Nistrul, lunecă Bugul, lunecă Niprul şi Donul, pe lângă mormintele lor nimic nu poate şterge amintirea biruinţelor şi a vitejilor... Fluviului sacru al Muscălimii, — „măicuţa Volga", ea însăşi, — va avea mai multe de spus istoriei despre Dorboanţii şi Roşiorii noştri decât a avut de povestit vitorimii Berezina despre grenadierii Corsicarului, sau despre falanga Macedoneanului, străvechiul Eufrat...

... Marea unitate la care poposim după lungi ore de întrecere cu maşinile, este comandată de Generalul Niculescu-Cocîu. In singurătatea aceasta, primul gând al Mareşalului Conducător este să afle dacă se menţin legăturile sufleteşti dintre soldat şi Patrie:

— „Gazete vă sosesc, aci?", — întreabă Domnul Mareşal Antonescu pe primul ostaş.

— „Da, să trăiţi, Domnule Mareşal!... Primim „Soldatul" şi „Sentinela"... Numai pe ale militare!...

— „Dar celelalte?... De ce nu vă sosesc?".

— „Celor abonaţi, le vin şi acelea regulat" — lămureşte generalul Niculescu-Cocîu... Altfel este greu".

— „De ce greu?... Am dat ordin să se trimită!... Este oare atât de greu să se obţină dela zlare, pentru ostaşii frontului, gratuit, câteva sute de gazete?...

Prin labirintul tranşeelor

— „Dumneata, domnule sublocotenent, ai tras cu grenada?... Cu mitraliera?... Ce ai d-ta, ca armă?... Să-ţi văd pistolul-mitralieră!"...

Ofiţerul este un comandant de pluton din brigada colonelului care conduce acum pe Domnul Mareşal Antonescu prin complicatul furnicar de tranşee ce se întinde până departe spre litoral. Toate aceste minunate poziţii, gata să reziste la orice tentativă de debarcare, au fost săpate cu lopata individuală, în primele ore ale instalării Marei unităţi de poziţie, pentru ca soldatul să fie obişnuit să se îngroape în pământ imediat ce se culcă undeva, sub focul sau în aşteptarea inamicului.

Un puşcaş, primul întâlnit, este interogat de Mareşal cu aceeaşi curiozitate şi răbdare, ca şi toţi ostaşii de până acum. Conducătorul nu se teme de monotonie, de vreme ce în materie de control şi supraveghere trebue să ştii să te implânţi în banalitate:

— „Cum o duci?...

— „Foarte bine!...

— „Stai în repaus!... Ia spune, tu cu ce ai tras?... Câte gloanţe? Câte gloanţe cu mitraliera?... Grenade?... Deschide cartuşiera!... Câte gloanţe ai?... Atâtea?... Scoate-le şi le numără, să văd dacă sunt toate!... Bine, văd că ieşi la socoteală şi că nu sunt ruginite!... Cu mâncarea cum staţi?... Tu, cel slăbuţ de colo, ce-ai mâncat azi dimineaţă?... Pâinea nu e cam puţină?...

Un sector mai departe, unde o unitate proaspăt sosită nu şi-a organizat încă desăvârşit tranşeele, deşi este de 3 ore pe poziţie. Mareşalul Conducător reaminteşte principiile poruncitoare ale războiului de astăzi.

Ţărâna, suprema armură

— „Forţa infanteristului, ca şi a oricărui soldat, este că în momentul când au ajuns într'un loc, a şi dispărut în pământ! Puneţi-vă necontenit capul la judecată, întrebaţi-vă în orice clipă: „Ce pot face eu astăzi, acum, imediat, spre a-mi spori tăria de foc şi de rezistenţă? Veţi descoperi că pământul este o forţă nepreţuită... pentru oricine care ştie să-l folosească: acasă pentru muncă, iar aci pentru luptă!... O forţă extraordinară... şi pe care oriunde ai poposi, o afli îndată la îndemână!... O forţă care nu costă nimic!... Indată ce-ai urcat pe poziţie, imediat ce te-ai instalat în sector — uite aşa cum aţi făcut aici — într'un ceas, în două ore, omul se îngroapă! Intâi amplasament pentru armă, — fie infanterist, fie artilerist!... Apoi groapă-adăpost pentru om!... Când te poţi astfel ocroti, de ce să n'o faci?... Să lupţi pentru ţară, dar să nu mori inutil!...

Un sublocotenent timişorean, rănit la Odessa, povesteşte Domnului Mareşal, cum a luptat cu Regimentul 2 Dorobanţi:

— „S'a bătut bine, „2 Dorobanţi"! — aminteşte Conducătorul.

— „Astă iarnă aţi avut cojoace, căciuli?... Cum trăiţi?...

— „Trăim bine şi-aici!", — răspunde cel întrebat, un caporal buzoian, dela „aruncătoare".

— „Spune misiunea brandului dumitale!... Este sectorul său aici, sergent?... Al tău este soldatul ăsta?... De ce nu-l înveţi şi pe el să vorbească tot atât de desgheţat ca tine?...

Automobilele ne ridică, acum, spre a ne strămuta mai către litoral printre lungi kilometri de tranşee organizate în adâncime, împotriva tentativelor de debarcare. La coborîre, cel care ne conduce pe poziţie este căpitanul de artilerie Mihail Mazilu, comandant al uneia din bateriile de coastă ale sectorului:

— „Oamenii tăi", — spune Domnul Mareşal unui caporal, — nu sunt destul de adânc îngropaţi, împotriva focului vrăjmaş!... Ce te faci cu servanţii, dacă se pune dinspre larg cu artileria pe voi?

— „Să trăiţi, Domnule Mareşal" — răspunde senin gradatul — „dacă s'o înverşuna cu urgia tunului pă noi şi

urmare în pag. 4)

Una din bateriile dela Vusnaja Ozereica, în faţa cărela au amuţit zeci de tancuri bolşevice

Mareşalul la un post de comandă german

Cuvântarea D-lui profesor Mihai Antonescu

La expoziţia anti-bolşevică

Cu prilejul împlinirii a doi ani dela intrarea noastră în războiul contra bolşevismului (22 Iunie 1941—22 Iunie 1943), s'a organizat, în Palatul Culturii din Piaţa Senatului, o expoziţie reprezentând: în prima parte, caracterul destructiv, pe plan intern şi internaţional al comunismului, iar cea de a doua parte eroismul creator, de jertfă pentru binele Europei şi de neînfrântă credinţă în victoria justiţiei „România în războiu".

Festivitatea inaugurării, care a avut loc Marţi 22 Iunie, la ora 12, a fost onorată cu prezenţa d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri.

Au participat: membrii guvernului, reprezentanţii ţărilor al ate şi amice, membrii Curţii de Casaţie şi numeroase personalităţi militare şi civile.

Cu acest prilej, d-l prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri, a rostit următorul discurs:

Asociaţia Germano-Română a organizat aci o sinteză de chipuri care reprezintă sumar cel mai încercat ceas al istoriei noastre naţionale cu gravele lui primejdii sociale şi lupta noastră dreaptă pentru apărarea pământurilor strămoşeşti, pentru libertatea noastră politică şi pentru onoare.

. Aceste imagini despre fapta comunismului în lume şi despre războiul nostru în răsărit, vorbesc dela sine. Ele n'au nevoie de niciun comentariu explicator.

Sunt doi ani de când Mareşalul Antonescu a ordonat trupelor româneşti să treacă Prutul pentru a desrobi pământurile Moldovei noastre.

Aceste pământuri ne-au fost cotropite silnic.

In 1940 Neamul Românesc se găsea — în răscrucea de destine, de rase şi de civilizaţii — singur, părăsit şi lovit.

Folosind cel dintâi ceas al încleştării europene, fără nicio provocare, fără nicio justificare, împotriva obligaţiilor formal asumate prin actele din 9 Februarie 1929 şi 3 Iulie 1933, Guvernul Ununii Republicilor Socialiste Sovietice a ocupat Basarabia şi Bucovina şi regiunea Herţa a Moldovei noastre, disprefuind propriile sale acte de neutralitate, de neagresiune şi de recunoaştere de drepturi făcute României între 1929 şi 1940, drepturile noastre istorice şi recunoaşterea lor internaţională.

. Iar acest lucru n'a fost deajuns.

In toamna anului 1940 patru ostroave pe Dunăre ne-au fost ocupate cu forţa, odată cu voinţa manifestă a Rusiei de a controla traficul Dunării maritime până la Brăila.

Incercarea de a pătrunde în apele noastre în Ianuarie 1941 n'a fost oprită decât în ceasul când unităţile noastre au tras.

Neîncetatele incursiuni de aviaţie din Aprilie până în Iulie 1941 şi concentrarea a 30 de divizii de infanterie, 8 divizii de cavalerie şi 14 brigăzi motorizate pe graniţa Prutului, arătau, cu dispozitivele lor operative, că U. R. S. S. se pregătea să continue acţiunea sa militară, în aceeaşi vreme în care pe pământul Basarabiei şi Bucovinei o aprigă desnaţionalizare zdrobea viaţa naţională a patru milioane de locuitori ai Ţării.

In aceea ceasuri grele, Mareşalul Antonescu a rezemat fiinţa naţională şi siguranţa graniţelor pe singura putere care putea să zăgăzuiască expansiunea sovietică, pe Armata Marelui Reich German şi pe sistemul politic al Axei.

Iar la 22 Iunie 1941, Armata noastră a trecut Prutul, împlinindu-şi misiunea naţională de a desrobi pământurile şi viaţa românească dintre Prut şi Nistru.

Numai astfel au putut fi oprite porniile de stăpânire nedreaptă care ameninţau nu numai fiinţa noastră latină şi instituţiile ei, dar întreaga regiune europeană, şi prin aceasta toate aşezările lumii.

Lupta aceasta este de sigur o tragică încercare a destinului, căreia foarte puţine popoare din lume i s'au mai putut sustrage.

Dar lupta aceasta a fost pentru noi o luptă de apărare legitimă, de urmare firească a legilor morale ale unităţii româneşti şi ale pământului nostru.

Legile unităţii naţionale sunt legi sacre, care nu pot lipsi dela fundamentul conviefuirii popoarelor fără ca istoria să răzbune nedreptatea.

Cu cât o putere este mai mare, cu atât datoria ei de a respecta aceste principii este mai obligatorie, pentrucă viaţa internaţională nu poate să existe fără ca viaţa Naţională să fie respectată.

Neamul Românesc n'a lovit niciodată pe nimeni.

El n'a râvnit pământuri străine.

Şi niciodată, dar niciodată istoria noastră nu a înregistrat fapte în care Neamul nostru să fi disprefuit legile ei de onoare.

Nicio putere şi niciun principiu de pe lume nu poate opri dreptul unui Neam de a-şi apăra viaţa, pământul şi dreptatea.

Prin această luptă noi am desrobit patru milioane de Români, care aparţin Neamului Românesc şi pământuri care ale noastre au fost şi ale noastre trebue să rămână.

Fiindcă nu poate să existe pace în lume şi dreptate în istorie, dacă nu se consfinţesc drepturile la viaţă şi la independenţă ale popoarelor.

Noi avem conştiinţa că prin această luptă legitimă noi am slujit nu numai chemările instinctului nostru de viaţă, dar şi bătrânele instituţii creştine ale civilizaţiei Continentului nostru.

Destinul ne-a aşezat naşterea în Arcul Carpaţilor, la Dunăre şi Marea Neagră, făcând din noi poarta creştină de apărare a Europei, pe care am întărit-o prin sângele şi lacrimile veacurilor noastre, care ne-au împietrit aci; şi la Gurile Dunării, gardian de apărare a civilizaţiei europene împlinind aci o funcţiune euro-

(urmare în pag. 4)

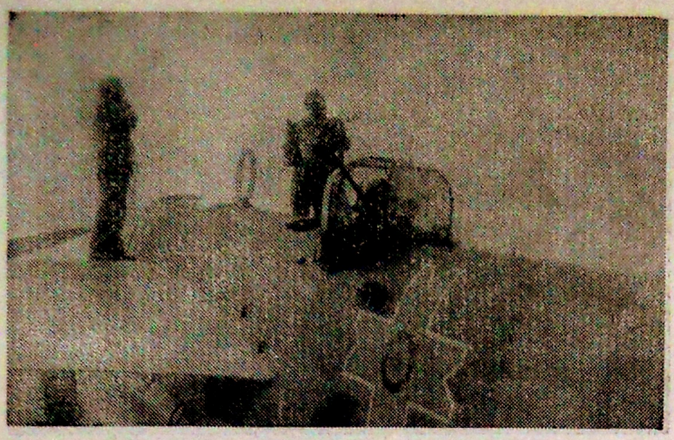

Gata pentru plecare în misiune

Destăinuirile culacului Kosilev asupra măcelului dela Katyn

Săptămânalul „Das Reich", publică sub semnătura d-lui Felix Liskendorf un emoţionant reportaj scris cu prilejul sinistrei descoperiri din pădurea Katyn, cimitirul celor 12.000 de ofiţeri polonezi asasinaţi mişeleşte de agenţii regimului bolşevic.

„După un zbor de câteva ceasuri dealungul întortochiatului Nipru, am coborît peste ruinele Smolenskului, ajungând în dimineaţa aceasta însorită în faţa gropilor din pădurea Katyn, în care zac de-a-valma trupuri peste trupuri.

Mi-a fost dat în anii lungi şi grei de război, să văd mulţi morţi, soldaţi căzuţi în luptă, femei şi copii ucişi de bombe, dar nimic nu se poate compara cu aceste rânduri nesfârşite de ofiţeri polonezi care zac, unii peste alţii, ucişi de mâna criminală a N. K. V. D.-ului.

Priveliştea este într'adevăr înfiorătoare. Cadavrele peste care mai strălucesc încă uniformele armatei poloneze s'au păstrat intacte trei ani, într'o stranie mumificare. Stranie, căci pe fiecare spectru stă ca o mască înspăimântătoare expresia de groază întipărită în clipa prăbuşirei peste trupurile camarazilor, răscoliţi de junghiurile morţii în fundurile gropilor.

Conştiinţa aceasta a apropierii frate de frate, se accentuiază pe măsură ce cadavrele sunt scoase din gropi. Fiecare dintre ele prezintă tipica împuşcătură în ceafă, cu sfărîmarea ţestei.

Ne apropiem cu evlavie de actele şi hârtiile care duc la identificarea fiecărui mort. Sunt scrisori multe şi multe fotografii. Dintr'o cadră mică, găsită asupra unui locotenent zâmbetul unei fericite logodnice luminează ca o caldă rază de soare. Din alta ne întâmpină surîsurile unei familii: un maior cuprinzând în braţe o femeie frumoasă şi un fraged copil blond. Apoi altele şi altele, soţii şi copii, logodnice şi mame, firimiturile unor amintiri de viaţă plăcută, alături de scrisori îngrijorătoare ale femeilor, de micuţe rânduri neştiutoare ale copiilor, scrisori de speranţă, de consolare şi de desnădejde.

„Scumpule, prea iubitule Tadulku" — scrie fetiţa locot.-colonelului Wirzilo din Wilna, tatălui ei — „simt că înnebunesc de bucurie; am trei scrisori dela tine — trei scrisori !... — Ah! e o adevărată mare plăcere să-ţi pot scrie, să-ţi pot spune cât te iubesc!... Dar fără tine e totul pustiu. Incerc să dorm cât mai mult, ca să uit toate nenorocirile şi lipsa ta. Nu am decât o singură rugăminte. să fim iarăşi împreună tăticule"!...

„Ştiu că voiu muri" — scrie căpitanul Lemansky — dar gândul meu este numai lângă time mamă, scumpa mea mamă... Te sărut pe tine, pe tine mamă, când voi cădea de glonţ"...

La început, bolşevicii n'au ştiut ce să facă cu aceşti prizonieri. Era îndată după căderea Poloniei. In primele săptămâni, începând dela 23 Septemvrie 1939, i-au purtat dintr'un lagăr într'altul până în pragul pădurei din Katyn, pragul unui destin crâncen.

Asupra tratamentului din lagărele ruseşti, glăsuesc sute de însemnări găsite în carnetele ofiţerilor polonezi.

„Nu mai avem nicio legătură cu lumea exterioară... Puţina hrană pe care o primim este tot ceea ce se poate imagina mai infect. Bântuie toate epidemiile. Şi mulţi mor în jurul nostru. Astăzi, 12 Decemvrie 1939, ferestrele ne-au fost bătute în cue. Nu mai putem să aerisim"... Iar la 21 Decemvrie 1939: „Astăzi toţi preoţii au fost duşi din lagăr"...

Către sfârşitul lui Martie, cei 12.000 de ofiţeri polonezi sunt scoşi din lagăr cu amăgirile că vor fi repatriaţi.

In ce fel s'a făcut repatrierea lor, s'a văzut.

Amănunte importante primim dela bătrânul ţăran Kosilev din Katyn, ajuns, cu toţi cei 74 de ani, măturător de stradă în Smolensk:

„...Da... Era pe la începutul lui Aprilie când i-am văzut sosind la gară. Stăteau în vifor, ofiţerii noştri, înghetaţi de frig. Dar dubele negre erau lângă ei. N'am putut să ne apropiem nici unul dintre noi de ei, bolşevicii trăgeau îndată. I-au transportat în pădurea din Katyn, două luni, zi cu zi, de unde nu s'au mai întors. Impuşcăturile care răsunau acolo ne omoriseră şi pe noi. N'am destăinuit nimănui secretul acesta groaznic, căci numai cine a avut de lucru cu G. P. U.-ul îşi dă seama de satanica lui putere"...

Invăluim încăodată cu privirea cimitirul ofiţerilor din Katyn, opera dementă a unor oameni, răsăriţi ca nişte monstruoşi polipi în obrazul civilizaţiei europene.

Strofe pentru Ardeal

Acolo în Ardeal, eram odată.
Ce vreme lungă pare că s'a dus,
Stăpâni pe glie şi stăpân pe zare
Sub privegherea Tatălui de Sus

In nopţile când stelele pe ceruri
Cu privegheri de raze se închinau,
Izvoarele, în clinchet de vioară
Cu munţii împreună se rugau

Şi liniştea era ca o maramă
Intinsă peste cerul ardelean.
O candelă de brad veghea mormântul
Lui Horia, lui Cloşca şi Crişan.

La fiecare cruce rătăcită
Pe unde-amarul vremilor ne-a adus
Vom săruta cununa 'nsângerată
Şi rănile din carnea lui Isus.

Căci, vom porni cu ţara împreună
Şi munţii vor suna ca de război
Să împlinim dorinţele de veacuri,
Şi jurământul dat către eroi.

Frt. POPESCU CONSTANTIN

Ce scrie presa germană, despre inspecţia Mareşalului României pe front

„Deutsche Allgemeine Zeitung", descrie sub forma unui reportaj de război vizita d-lui Mareşal Antonescu în Crimeea, cu ocazia aniversării deslănţuirii luptelor pentru Sevastopol:

Acum un an infanteriştii români şi germani au început bătălia pentru a smulge din mâinile inamicului puternicul bastion dela Marea Neagră, Sevastopol.

Această fortăreaţă a preluat nu numai acoperirea spatelui trupelor germane şi române care luptă la capul de pod dela Cuban, ci totodată şi acoperirea întregii coaste maritime româneşti. Este un fapt care se sprijină, în mare parte, pe camaraderia de arme care leagă astăzi pe soldaţii români şi germani dela capătul sudic al frontului din Răsărit şi dela capătul estic al frontului de Sud. Ea şi-a găsit documentarea cea mai vigurcasă acum un an în luptele pentru Sevastopol.

Conducătorul Statului Român a privit pe istoricul câmp de bătălie încăodată pericolul care ameninţa România până acum un an, când cea mai mare fortăreaţă sovietică se întindea ca un pumn ameninţător către Constanţa şi Dardanele. Ofiţerii germani şi români au arătat Conducătorului marile etape în care acest pumn formidabil a fost sdrobit.

Actele pe care le-au săvârşit în această încrâncenare Diviziile române sub comanda generalilor Lascăr şi Manoliu, vorbesc prin cuvintele unui distins general român care a făcut Mareşalului o scurtă descriere a câmpului de bătălie din Sud. Ce comori de cultură au fost salvate aici, a putut vedea Mareşalul la vizitarea săpăturilor istorice din vechiul cartier grec Kersones. D-sa a vizitat de asemenea instalaţiile defensive nou construite pe vechiul câmp de bătaie şi schimbările produse de un an încoace.

Conversaţiunile cu comandanţii militari germani din Crimeea şi inspectarea unităţilor române, au arătat în fine, Conducătorului Statului Român, că în spatele noilor fortificaţii stă o trupă neînchipuit de puternică, gata oricând să respingă orice încercare a inamicului de a recuceri teritoriul pierdut.

Acesta însă nu este numai cazul Sevastopolului. Mareşalul a putut-o vedea şi în centrul fortăreţei Crimeea, precum şi în peninsula Kerci, cu ocazia amănunţitelor conferinţe asupra situaţiei şi în detaliatele călătorii de inspecţie.

Calitatea comandamentului român însărcinat să apere această nouă fortăreaţă a Crimeei o dovedeşte chiar numai faptul că în aceste zile nu se putea vedea în Crimeea niciun singur înalt comandant militar român care să nu aibă, ca şi Mareşalul, Crucea de Cavaler al Crucii de Fier. Nenumăraţi ofiţeri şi soldaţi purtau cu mândrie Crucile de Fier cl. I şi II. In lupta pentru Sevastopol şi Caucaz, aceşti români dovedind cu prisosinţă calitatea de soldaţi europeni.

Cine i-a văzut defilând în faţa Mareşalului, cine i-a cunoscut lângă tunurile lor în luptele dela Cuban, neadormiţi şi dispreţuitori de moarte, acela ştie că aici stă elita României, cot la cot cu cele mai bune Divizii germane, pentru a apăra fortăreaţa Crimeei — cheia de boltă a Mării Negre — protejând astfel nu numai coastele româneşti, ci şi spaţiul alimentat nou câştigat pentru Europa.

Eroul dela „Capul Goţilor" (Caucaz)

Când înălţimile împădurite dela Sud de Abinskaja, deveniseră un furnicar ameninţător de soldaţi sovietici, căpitanul Diaconescu Alexandru, comanda compania I-a, dintr'un regiment de infanterie.

Era la 1 Octomvrie 1942, şi pe vremea aceea ruşii stăpâneau înălţimile şi contra-atacau poziţiile noastre cu turme de ostaşi şi cu cel mai îndrăcit armament.

O companie de pionieri, care îşi făcuse drum ucigător prin gloata bolşevică, era pe punctul de a fi încercuită. Atunci intervine căpitanul Diaconescu Alexandru, care, printr'o manevră iscusită, reuşeşte să ocupe în foarte scurt timp, obiectivele fixate, antrenând după el, printr'o mişcare fulgerătoare, întregul dispozitiv de atac al batalionului din care făcea parte.

Prin această manevră paralizează atacurile sovietice şi face legătura cu compania de pionieri, pe care o despresurează.

Aici, căpitanul Diaconescu, apără cele mai periculoase direcţii de atac ale inamicului, de pe înălţimile dela Sud de Abinskaja, respingând toate încercările de atac ale inamicului.

Ziua de 26 Februarie îl găseşte pe căpitanul Diaconescu Alexandru pe poziţia „C" dela capul de pod „Capul Goţilor", când ruşii intenţionau să străpungă poziţiile noastre.

Veniseră cu forţe de o brigadă, cu armament neînchipuit de mult şi cu toate ambarcaţiunile necesare pentru trecerea rapidă a râului Abin.

Era un foc înfrozitor, deslănţuit de toate armele automate şi artileria bătuse incontinu câteva ore, ca să pregătească şi să înlesnească debarcarea.

Un pluton, pe care căpitanul Diaconescu conta foarte mult, îşi pierde comandantul şi încheietorul .

Brigada sovietică devenise tot mai supărătoare şi tot mai ameninţătoare. Aici, căpitanu' Diaconescu ia o hotărîre eroică şi intervine cu toată energia.

Sub focul năpraznic, trece în sectorul plutonului fără comandant, ia comanda şi atacă vijelios, cu toate forţele de care dispunea.

Inamicul, zăpăcit de această manevră, la care nu se aştepta, se retrage grăbit şi în dezordine, lăsând pe teren tot armamentul, toate ambarcaţiunile pe care intenţiona să le folosească la trecerea Abinului. precum şi un număr considerabil de prizonieri.

Aceste ambarcaţiuni, precum şi un imens material de pionerie, au fost folosite de ai noştri, cu foarte mare succes, în toate acţiunile care au urmat.

Tot căpitanul Diaconescu, concepe şi înfăptueşte atacul de învăluire, dela Nord spre Sud, asupra satului Bereshnoi, când are iarăşi o acţiune rapidă de fixare a noilor poziţii, lucru la care inamicul nu se aşepta.

Acestea se petreceau la 1 Martie şi în scurt timp după aceasta, căpitanul Diaconescu Alexandru trebuia să-şi spună cuvântul în luptele crâncene dela Krimskaja, unde antrenează după el un dispozitiv întreg de luptă şi ocupă iarăşi cele mai favorabile poziţii de luptă.

A doua zi, după grozavele lupte dela Krimskaja, căpitanul Diaconescu este citat prin ordin de zi pe armată germană şi dat ca exemplu de curaj şi sacrificiu.

Comandanţii săi l-au distins cu ordinul „Mihai Viteazul", decoraţie care va oglindi simbolic tot ce a înfăptuit căpitanul erou Diaconescu Alexandru.

Sold. t. r. POSTOLACHE I. LARIAN

Intâmplare de noapte

Un tânăr se întoarce liniştit spre casă, după miezul nopţii. Deodată este oprit de un beţiv, bine afumat, care-i zice:

— Scuzaţi domnule. Ştiţi să fluieraţi?

— De sigur... puţin...

— Atunci faceţi-mi un serviciu: Eu locuesc aici, la etajul al doilea... Când vin târziu acasă, fluier aria „La donna e mobile", ştiţi, din Rigoletto. Atunci nevastă-mea îmi aruncă cheia prin fereastră. Dar astă seară am băut peste măsură de mult. Mi se încâlceşte limba şi nu pot fluiera....

— Dacă nu-i decât asta... Vă fluier eu aria. Şi începu să fluiere, sub fereastră; deodată fereastra se deschide şi tânărul trecător simţi pe capul lui o ploaie neaşteptată.

In acelaşi timp, nevasta beţivului începu să strige:

— Na, porcule! Altădată să vii devreme acasă!

Strigături

Strigă, strigă să se strângă
Fetele din Valea Lungă,
Ca oiţele la strungă
Toată ziua să jucăm
Sara să le sărutăm.

Eu mireasă îţi voi fi
Dar şi asta vreau să ştii:
Să fii harnic şi voios
Şi să nu fii mânios.

Faceţi jocul românesc!
— Dar nu ştiu cum să-l pornesc
De l-aş porni cât de bine
Tot râde lumea de mine.

După ea copii, ficiori
Că-i cu ochi negrişori
Şi cu sânul plin de flori
Florile să le luăm
Copila s'o sărutăm.

Cine n'are dor de lună
Nu ştie luna când se culcă
Nic noaptea câtă-i de lungă.
Cine n'are dor de vale,
Nu ştie luna când răsare,
Nici noaptea câtă-i de mare.

Epistoliile fruntaşului Neaţă

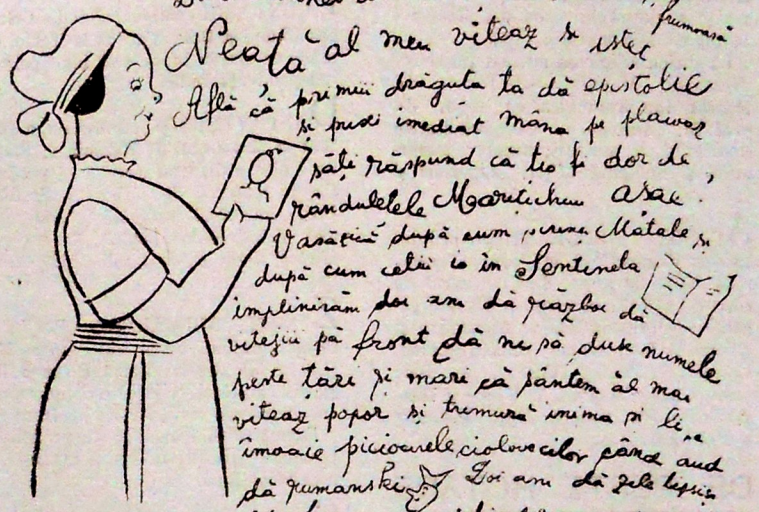

CUVINTE INTELEPTE

Fericirea fără minte e ca o traistă găurită din care cade tot ce pui.

Nu scuipa în puţ, căci se poate întâmpla să bei din el.

Cinste ţigănească

Un ţigan, anume Stoica, se duce la prăvălie să cumpere ceva de ale mâncării, pentru dănciucul său.

Cum intră în prăvălie, ţiganul cere să-i dea de 10 lei pâine şi de 20 lei halva. In timp ce negustorul tăia pâinea, dănciucul cel mic şparleşte o potcoavă dintr'o cutie ce era alături, dar negustorul îl vede, şi când să iasă ţiganul, îl apucă cu mâna pe danciuc şi începe să-l croiască.

Ţiganul Stoica intervine de îndată.

„Auleo, pupaţi-şi mâinile şi pic oarele, cât face potcoava! Uite îţi dau cât vrei, numai nu-l mai bate că prinde *frică şi nu mai fură*".

Ghicitori

De ce iei, tot creşte mai mare
De ce pui, tot scade mai tare

(Groapa).

Fere-mă de apă
Că prea rău m'adapă!

(Hârtia).

Dacă s'ar scula'n picioare
Ar ajunge'n sfântu'soare

(Drumul).

Neaţă camuflat

Unde e Neaţă?

Păţaniile fruntaşului Neaţă

de Neagu Rădulescu

— O să mă sui în pomul ăsta ca observator!

— Aşa! Şi fiindcă tot stau aici, să-mi fac şi eu o socoteală a bolşevicilor pe care i-am luat prizonieri în doi ani de războiu.

— Pentru fiecare câte-o frunză! Unu, doi, trei, patru...

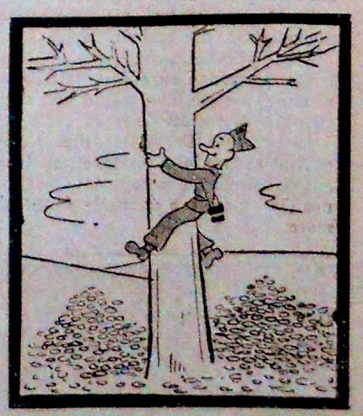

— Mi-am terminat misiunea şi-mi făcui şi socoteala.

Faptele săptămânii

DIN ŢARĂ

MS. REGELE a binevoit să acorde, în urma propunerii guvernului, Excelenţei Sale Domnului Baron Manfred von Kilinger, ministrul Germaniei la Bucureşti, decoraţia „Meritul Agricol" în gradul de Mare Ofiţer.

D-L MAREŞAL ION ANTONESCU, după ce a inspectat unităţile militare de pe frontul din răsărit şi cele din Transnistria, s'a oprit la Odesa, unde, în ziua de 15 Iunie, la palatul Guvernământului, a semnat un decret, care va trece în istorie ca unul din operele mari ale Românieî.

Prin acest decret s'a dat în folosinţă pământul acelor locuitori merituoşi care au executat dispoziţiunile conducerii româneşti.

Casele şi apartamentele din oraşe se vor da locuitorilor spre folosinţă, ţinându-se seamă de membrii familiei, profesiunea etc. Toţi muncitorii şi funcţionarii vor putea să primească un plus peste salariu până la un sfert din ceea ce s'ar produce peste cifra obişnuită.

Fiecare locuitor este liber să-şi aibă religia lui, iar la şcoală copiii au voie să înveţe în limba lor.

Cuprinsul acestui decret dovedeşte ce multă înţelepciune şi blândeţe pune Statul Român în administraţia provinciilor sale.

ÎN ZIUA DE 22 IUNIE cu prilejul împliniri a doi ani dela intrarea României în Războiul împotriva bolşevismului, a avut loc slujbe religioase în toate bisericile din ţară.

In Capitală s'a oficiat un Te-Deum la Sf. Patriarhie, la care au luat parte membrii Guvernului, reprezentanţii armatelor aliate etc.

PRINTR'O DECIZIE ministerială, publicată în Monitorul Oficial Nr. 138, toţi tinerii absolvenţi ai şcolilor de ofiţeri de rezervă şi secţiilor de pregătire militară, de pe lângă şcolile politehnice, promoţia 1941 şi mai vechi, care din diferite motive nu s'au putut prezenta la examenul pentru gradul de sublocotenent de rezervă, cu seria respectivă, vor da examenul pentru gradul de sublocotenent de rezervă între 1—30 Iulie 1943.

MINISTERUL CULTURII Naţionale a dat dispoziţiuni organelor în subordine pentru felul cum se va face munca de război de către profesori şi elevi în cursul acestei veri, astfel ca bogăţia ţării să nu simtă lipsa de braţe.

O INIMOASĂ ROMÂNCĂ şi mare patriotă, d-na Mareşal Prezan, tovarăşa de viaţă a gloriosului erou din Războiul Intregirii, a încetat din viaţă.

La slujba religioasă au luat parte reprezentanţi Majestăţii Sale Regelui, d-l Mareşal Ion Antonescu, cu d-na, d-l prof. M. Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri, membrii guvernului şi numeroşi ofiţeri superiori şi inferiori.

AU FOST DECORAŢI cu ordinul „Mihai Viteazul" cl. III, pentru însemnate fapte de arme, d-nii: general de corp de armată Mitrănescu Florea, generalii de brigadă Saidac Alexandru şi Arbore P. Ion; colonei: Coman Simion, Leonida A. Paul şi Dumitru A. Ion; locot-colonelii: Simonel A. Victor şi Dragomir Nicolae; maiorii: Duţă Gheorghe şi Vintilă G. Ioan.

DE PESTE HOTARE

ZIARELE STRĂINE se ocupă de d-l Mareşal Antonescu, cu prilejul aniversării celor 61 de ani dela naştere. Astfel, un ziar italian, scrie:

Promiţând puţin şi realizând mult, Mareşalul Antonescu a reuşit, cu mâna pe sabie, să înfrângă inamicul dinăuntrul şi dinafară.

Viaţa sa se identifică cu însăşi viaţa naţiunii, aspiraţiile naţionale fiind proprile sale aspiraţii. Conducătorul României şi-a petrecut aniversarea împliniri a 61 de ani inspectând trupele pe frontul oriental, printre Vânătorii de Munte, care, după cum se ştie, s'au arătat cei mai buni dintre eroicii soldaţi români în lupta dusă împotriva bolşevismului.

PÂNĂ ASTĂZI bolşevicii au pierdut peste 20 milioane soldaţi, dintre care 5 milioane şi jumătate sunt prizonieri.

ÎN SCOPUL de a se ajuta cât mai mult Patria, în Italia s'a introdus munca obligatorie pentru toate fetele dela 18—24 ani şi pentru bărbaţi dela 18—36 ani.

FRUNTAŞUL naţionalist indian Subhas Chandra Bose s'a dus la Tokio, de unde va putea lupta mai bine pentru independenţa Indiei.

D-L PATTERSON, subsecretar de Stat la Ministerul de Război al Statelor Unite, a declarat ziarelor că producţia de material de război a Statelor Unite în cursul lunii Mai a fost mult mai mică decât era hotărît. Ea este mai mică şi decât producţia din luna Aprilie.

ZIARUL BULGĂRESC „Postlenda Posta" publică un articol despre Majestatea Sa Regina Mamă Elena a României, arătând grija ce o depune pentru îngrijirea răniţilor de pe front.

Exemplul Său însufleţeşte pe femeile române, care depun multă dragoste în această acţiune.

GENERALUL TOJO, primul ministru japonez, a ţinut un discurs, prin care a arătat că Japonia va lupta mână în mână cu Germania, Italia şi aliaţii lor, până la victoria comună. De asemenea, a adăugat că Japonia este hotărîtă să folosească toate mijloacele pentru a ajuta India să scape de engleji.

ZIARUL GERMAN „Berliner Boersenzeitung" din 17 Iunie, sub titlul „Soldatul român", după ce arată calităţile soldatului român şi anume: bunătate, entuziasm, dârzenie, rezistenţă fizică şi spirit de întreprindere, face o asemănare între ostaşul român şi cel german, subliniind perfecta înţelegere şi camaraderie.

MAREŞALUL ENGLEZ Wavell a fost numit vice-rege al Indiei. Se crede că numirea unui militar în acest înalt post de conducere se datoreşte intenţiei Angliei de a întrebuinţa toată forţa contra indienilor care doresc independenţa ţării lor.

TEZAURUL fostului Stat polonez, care fusese dus în Franţa şi dispăruse după prăbuşirea Franţei, a fost găsit de către Englezi în Africa Occidentală în nişte beciuri, în apropiere de Dakar, scrie ziarul englez „Daily Sketch"

REGELE GUSTAV AL SUEDIEI a împlinit 85 ani acum câteva zile.

PRIMUL MINISTRU TURC, d-l Saracioglu, a ţinut un discurs la încheierea congresului partidului popular, arătând încă odată că Turcia este hotărîtă să rămână neutră, păstrând legături de bună prietenie cu toate popoarele.

AVIATORII ANGLO-AMERICANI au distrus până acum 120 de biserici în Italia.

Nici nu se putea ca tovarăşii bolşevicilor să nu le urmeze şi faptele.

GERMANIA a furnisat României în ultimii trei ani peste 4.700 tractoare cu pluguri, 85.000 pluguri simple şi aproape 55.000 alte maşini agricole, de tracţiune şi de transport.

Toate acestea au dus la prosperitatea agriculturii româneşti.

ÎN JAPONIA doi generali şi un amiral au fost înaintaţi mareşali. In Japonia sunt 25 de mareşali.

Ascultaţi la radio între orele 13—13,50: „Ora ostaşului" (Lunea, Miercurea şi Sâmbăta), „Ora italo-română" (Marţea) şi „Ora ostăşească româno-germană" (Vinerea).

Evenimente din războiu

FRONTUL DIN RĂSĂRIT

Pe frontul de răsărit luptele au început să se mai însufleţească, deşi păstrează mai departe caracterul lor local.

La capul de pod Cuban bombardamentele artileriei germane au fost urmate de mai multe operaţiuni ale trupelor de şoc, care au dus la rectificarea poziţiilor în unele sectore. In plus, artileria germană a continuat bombardarea poziţiilor sovietice dela capul de debarcare sovietic, situat la sud de Novorosisk.

Pe Mius foc de artilerie din ambele tabere.

Trupele sovietice au încercat în mai multe rânduri să treacă la atac, dar au fost sdrobite de focul artileriei şi al armelor grele de infanterie.

Pe Donetul central vie activitate de recunoaştere din ambele tabere.

Mai spre Nord, în regiunea Bielgorod trupele germane au atacat poziţiile sovietice înaintate, distrugând mai multe cazemate şi posturi de luptă.

In regiunea Dorogobuş, din sectorul central al frontului, sovieticii au încercat să mărească atacurile date în regiunea Orel, pentru a cuprinde o zonă mai mare.

Incercările făcute de sovietici de a se apropia, cu care blindate, de poziţiile germane, au fost sdrobite de intervenţia avioanelor germane de bombardament în picaj şi de asalt.

Sovieticii au fost respinşi cu pierderi în oameni şi materiale de război.

In sectorul nordic sovieticii au efectuat de asemeni mai multe operaţiuni, începând dela Veliki-Luki şi până în faţa Leningradului, pe malurile fluviilor Lovat şi Volhov.

La sud de Staraia Rusa un atac sprijinit de câteva blindate şi avioane de asalt, au fost distruse înainte de a se putea desfăşura în toată amploarea lui.

Leningradul şi calea ferată care duce spre Shluesselburg au fost din nou puternic bombardate de artileria grea a armatei terestre germane şi de avioane de bombardament în picaj.

Aviaţia şi-a continuat atacurile sistematice împotriva legăturilor sovietice de aprovizionare din spatele frontului.

Printre altele, cu efect deosebit, a fost lovit centrul de aprovizionare şi nodul de cale ferată Krasnodor din sectorul meridional, precum şi o serie întreagă de gări, până la Murmansk.

Duminecă noaptea, fabricile de armament dela Gorki şi Saratov, au fost atacate de bombardierele germane, care au lansat bombe incendiare şi explosive.

După părerea cercurilor competente germane, au fost obţinute mai multe lovituri în plin asupra fabricilor. Au putut fi observate numeroase incendii.

Două din avioanele germane nu s'au reîntors la bazele lor.

RĂZBOIUL AERIAN

Aviaţia anglo-americană a efectuat, în cursul zilei de ieri şi a nopţii trecute, mai multe atacuri violente împotriva oraşelor din Germania occidentală şi a teritoriilor ocupate din vest.

Cartierele de locuinţe din oraşele Oberhausen şi Muelheim de pe Ruhr au suferit pagube importante. Populaţia a avut pierderi considerabile.

Bombardierele germane au atacat obiective izolate din regiunea Londrei în cursul nopţii de 22 spre 23 Iunie.

Avioane torpiloare italiene au atacat un convoi inamic în largul coastelor Africei de Nord, scufundând un cargobot de 12.000 tone şi avariind un altul de 7.000 tone.

Un al treilea vapor de comerţ a fost torpilat în Golful Tunis.

Portul Bizerta şi obiective de pe şosele şi căi ferate dela Sud de Iaffa (Palestina) au fost bombardate de formaţiile noastre aeriene.

Avioane inamice au bombardat şi au tras cu mitralierele împotriva localităţilor: Salerno, Castelvetrano, Milazzo şi Olbia.

La Palerno se semnalează pagube şi pierderi.

BOMBARDAREA ORAŞULUI FRANCEZ CREUSOT

Impotriva oraşului Creusot, în noaptea de Sâmbătă spre Duminecă, aviaţia engleză a dat un nou atac, care a costat populaţia 184 de morţi şi peste 200 de răniţi.

Atacul a durat trei sferturi de oră şi a avut ca urmare distrugerea totală o oraşului. Jumătate din populaţie a rămas fără adăpost.

Pentru ajutorarea victimelor au intervenit toate organele locale şi cele din Paris, cum şi un tren al Crucii Roşii.

C. 64.059. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, — BUCUREŞTI.